

within the competent approach as an individual's ability, which is independently realized in her during her studies, based on her educational and life experience.

Key words: competence, competent approach, future teachers, professional training.

Стаття надійшла до редакції 22.09.2017 р.

Прийнято до друку 24.11.2017 р.

Рецензент – д.п.н., проф. Савченко С. В.

УДК 378.011.3

В. П. Боса

ЗМІСТ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН

Актуальність дослідження змісту педагогічних умов формування мовленнєвої компетентності майбутніх учителів іноземних мов у процесі вивчення фахових дисциплін визначається потребами підвищення ефективності фахової підготовки студентів й оновлення змісту вищої освіти відповідно компетентнісному підходу. Саме педагогічні умови як елемент системи освіти визначають характер й ефективність педагогічних змін і, відповідно, вимагають характеристики їх змісту та сутності для різних напрямів професійної підготовки майбутніх фахівців.

В основу дослідження покладено результати аналізу ученими феномену впливу педагогічних умов на цілеспрямовані освітні процеси навчання, виховання, формування, розвитку. А саме, розгляд педагогічних умов як засобів розв'язання наявних проблем у сфері освіти: пошуку заходів, форм, методів і засобів вирішення педагогічних завдань (В. Андреев [1], В. Беліков [3], О. Назарова [11], А. Найн [12] та ін.); характеристику зовнішніх і внутрішніх обставин реалізації педагогічних процесів (М. Зверева [7], Є. Козирєва [8], А. Сівцева [16] та ін.). Усвідомлення ролі педагогічних умов дає підстави пошуку їх змісту для підвищення ефективності викладання фахових дисциплін майбутнім учителям іноземних мов.

Відповідно до представленої актуальності й розробленості проблеми у науковій літературі метою дослідження є пошук педагогічних умов формування мовленнєвої компетентності майбутніх учителів іноземних мов та обґрунтування їх сутності та змісту.

На попередньому етапі дослідження нами шляхом експертного оцінювання науково-педагогічних працівників у сфері викладання фахових дисциплін майбутнім учителям іноземних мов було виділено систему значущих педагогічних умов, що визначають ефективність

процесу формування мовленнєвої компетентності студентів: моніторинг індивідуальних недоліків в усному та письмовому мовленні та їх усунення; стимулювання інтересу молоді до вдосконалення власного мовлення; уведення у систему навчальних і виробничих практик студентів комунікативних завдань; створення сприятливого комунікативного середовища при вивченні фахових дисциплін.

Охарактеризуємо зміст кожної виділеної педагогічної умови та її зв'язок з компонентами технології формування мовленнєвої компетентності майбутніх учителів іноземних мов.

1. Моніторинг індивідуальних недоліків в усному та письмовому мовленні та їх усунення.

Дослідниця іншомовної діяльності учнів у межах освітнього простору Т. Полонська основними ознаками вивчення іноземної мови визначає цілісність як сукупність видів мовленнєвої діяльності та організованість як взаємодію усіх видів мовленнєвої діяльності [13]. Саме моніторинг як метод оцінки результатів фахової підготовки відповідає означеним ознакам, оскільки передбачає системний цілісний процес організації регулярного аналізу рівня мовленнєвої компетентності студентів. Тобто, саме моніторинг передбачає безперервне, тривале спостереження навчального процесу й управління ним [5].

Моніторинг індивідуальних недоліків в усному та письмовому мовленні являє собою багаторівневу систему діагностики якості фахової підготовки майбутніх учителів іноземної мови, що спрямована на постійне спостереження за процесом вивчення фахових дисциплін та порівняння наявних результатів із запланованими (бажаними) [2].

Методика організації освітніх моніторингів описана у роботах В. Беспалько [4], І. Макухи [10], Л. Сергєєвої, Г. Русанова, І. Ілько [15], С. Єрмакової [6] та ін. Однак, представлені роботи ґрунтуються переважно на систематичному відстеженні результатів навчального процесу, відображених у ЗУНах – навчальній успішності, якості знань, тощо. Натомість, індивідуальні особливості мовлення майбутніх учителів іноземних мов як індикатор фахової підготовки ще не були предметом окремого дослідження.

Відповідно, на основі аналізу науково-методичної літератури, ми спроектували етапи та зміст моніторингу індивідуальних недоліків в усному та письмовому мовленні майбутніх учителів іноземної мови (табл. 1).

Таблиця 1.

Етапи та зміст моніторингу індивідуальних недоліків в усному та письмовому мовленні майбутніх учителів іноземної мови

Етап	Зміст
Організаційний – обґрунтування вихідних положень	Формування критеріїв та показників моніторингового дослідження рівня мовленнєвої компетентності майбутніх учителів іноземної мови у процесі вивчення фахових дисциплін.

Методичний – вибір діагностичного інструментарію	Добір методів діагностики рівня мовленнєвої компетентності та виявлення індивідуальних недоліків мовлення студентів залежно від тем фахових дисциплін.
Діагностичний – відстеження рівня мовленнєвої компетентності студентів у процесі вивчення фахових дисциплін	Проведення діагностичних зрізів рівня мовленнєвої компетентності студентів відповідно до критеріїв і показників; фіксація особливостей усного й письмового мовлення майбутніх учителів; аналіз причин недоліків у мовленні.
Корекційний – упровадження умов, форм і методів навчання, спрямованих на корекцію недоліків мовлення	Корекція змісту, умов, форм і методів вивчення фахових дисциплін з урахуванням освітніх потреб і запитів майбутніх учителів іноземних мов та рівня їх мовленнєвої компетентності
Аналітичний – кількісний та якісний аналіз результатів діагностики рівня мовленнєвої компетентності студентів	Вивчення динаміки рівня мовленнєвої компетентності майбутніх учителів через систематичне відстеження результативності упровадження відповідних умов, форм і методів

Аналіз наукової літератури дозволяє виділити основні принципи здійснення моніторингу індивідуальних особливостей мовленнєвої компетентності студентів: об'єктивність – вірність і точність у визначенні мовленнєвої компетентності студентів; систематичність – регулярність аналізу мовленнєвих недоліків, взаємодоповнюваність різних видів контролю рівня мовленнєвої компетентності студентів (поточного, тематичного, підсумкового); цілеспрямованість – адекватність та відповідність навчального матеріалу поставлений у моніторингу меті, зв'язок між моніторингом індивідуальних особливостей писемного й усного мовлення студентів та форм навчання; тематичність – дозованість засвоєння студентами навчального матеріалу, відмова від неперервного потоку інформації шляхом структурування навчального матеріалу у процесі вивчення фахових дисциплін та моніторинг засвоєння окремих тем.

2. Стимулювання інтересу молоді до вдосконалення власного мовлення.

В основі активності особистості лежить мотивація до здійснення певної діяльності, яка визначає траєкторію розвитку та поведінки людини. Структура мотивації особистості охоплює такі форми реалізації потреб як: інтереси, прагнення, переконання, установки [18].

Інтерес у психології розглядається як мотив, що відображає емоційно забарвлені пізнавальні потреби особистості та характеризуються шириною, глибиною й стійкістю. Відповідно, стимулювання інтересу молоді до вдосконалення власного мовлення передбачає спеціально організовану діяльність викладача фахових дисциплін, спрямовану на розширення, поглиблення й забезпечення стійкості пізнавальних інтересів студентів через емоційне насичення навчальних курсів та методів і форм навчання. Це видається можливим за умови спрямування процесу вивчення іноземної мови не лише на діяльність і спілкування студентів,

але й на особистість майбутніх філологів з метою формування позитивних установок і стійких інтересів на розвиток іншомовного мовлення. Тобто, використання навчальних завдань, спрямованих на задоволення пізнавальних інтересів студентів, дозволяє сприяти мимовільному запам'ятовуванню й оволодінню іноземною мовою.

Важливим стає не зміст навчального завдання, а спосіб його виконання, тому значення набуває надання знанням особистісного смислу, пов'язаного із часовою перспективою власного професійного й особистісного становлення. Це пов'язано із вибіркоким ставленням студентів як до окремих навчальних дисциплін, так і навчальних завдань.

Провідним фактором позитивної мотивації до вивчення іноземної мови дослідники називають усвідомлення значущості навчальних дисциплін (І. Зимня, О. Леонтьєв, Н. Симонова та ін.).

Г. Рогова класифікує мотивацію до вивчення іноземних мов як комунікативну (бажання спілкуватися), лінгвопізнавальну (ставлення до мовного матеріалу) та інструментальну (сприймання форм і методів навчання) [14].

Відповідно, розрізняють три групи мотивів у навчанні студентської молоді: безпосередньо-спонукальні, перспективно-спонукальні, інтелектуально-спонукальні [19]. Ми вважаємо за доцільне об'єднувати й використовувати усі три групи мотивів: безпосередньо-спонукальні через створення ситуації успіху в іншомовному мовленні; перспективно-спонукальні через технології цілепокладання та побудови кар'єри студентської молоді; інтелектуально-спонукальні через використання інтерактивних діалогічних методів навчання фахових дисциплін.

Основним інструментом стимулювання інтересу молоді до вдосконалення власного мовлення є застосування активних методів, спрямованих на активізацію пізнавальної діяльності студентів через активну розумову та практичну залученість.

Детальніше застосовані методи описані нами у технології формування мовленнєвої компетентності майбутніх учителів іноземної мови.

3. Уведення у систему навчальних і виробничих практик студентів комунікативних завдань.

Ми розглядаємо комунікативні завдання студентів як різновид використання методу аналізу ситуацій (кейсу), спрямовані на розгляд та обговорення фахової проблеми з практики навчання іноземної мови, що не передбачає наявності єдиної вірної відповіді.

Згідно з Концепцією викладання іноземних мов, процес роботи над фаховими кейсами передбачає аналіз значної кількості правильних тверджень, які «змагаються між собою за ступенем істинності» [9].

Використання таких комунікативних завдань-кейсів створює умови для фахової комунікації студентів, у процесі якої вони оволодівають системою професійних ролей, рефлексують власні цінності й установки, формулюють ближні та дальні цілі вивчення іноземної мови, набувають досвіду прийняття рішення у суперечливих ситуаціях, тощо.

Методика застосування кейс-навчання студентів під час навчальних і виробничих практик реалізується в три етапи: 1) Підготовчий етап – до початку практики студенти ознайомлюються зі змістом комунікативного завдання залежно від теми (змістового модулю); 2) Діяльнісний етап – власне навчальна або виробнича практика студентів, під час якої майбутні учителі іноземних мов фіксують проблемні комунікативні ситуації, які відбулися; 3) Аналітичний етап – після навчальної/виробничої практики спільне обговорення комунікативних завдань, їх змісту, учасників і методів вирішення.

Наведемо приклад застосування комунікативних завдань під час навчальної практики майбутніх учителів іноземної мови.

Підготовчий етап. Тема комунікативних завдань: встановлення й налагодження контакту з усіма суб'єктами освітнього простору у ЗНЗ (учнями, колегами, батьками, адміністрацією). Перед початком практики студентам пропонується фіксувати усі проблемні ситуації, пов'язані зі знайомством, взаємодією та налагодженням контактів у середовищі проходження практики.

Також можливі теми кейсів: медіація у вирішенні конфліктів в учнівському середовищі; мотивація учнів до вивчення іноземної мови; організація оцінювання навчальних досягнень учнів у ЗНЗ; самопрезентація у процесі іншомовної комунікації.

Діяльнісний етап. Студенти збирають і оформлюють проблемні ситуації для кейсів відповідно до поставленої теми (2-3 ситуації) за планом: вихідні умови ситуації, учасники ситуації, очікувані результати комунікації у ситуації, реальні результати комунікації у ситуації.

Аналітичний етап. Студенти презентують зібрані комунікативні ситуації, викладач аналізує їх з позиції знань, необхідних для вирішення проблеми та різних точок зору щодо її протікання й вирішення. Методом мозкового штурму збираються різні сценарії поведінки у презентованій ситуації. Відбувається дискусія щодо найбільш доцільної стратегії комунікативної поведінки.

Методологічним завданням використання комунікативних ситуацій є забезпечення зв'язку навчання з майбутньою професійною діяльністю студентів. Воно реалізується через забезпечення низки дидактичних принципів застосування кейс-стаді при вивченні іноземної мови: активізації пізнавальної діяльності через урахування соціального та професійного досвіду, індивідуальних особливостей студентської молоді; наступності й перспективності через доцільний вибір тем кейсів та поступове ускладнення їх змісту(педагогічна умова щодо моніторингу індивідуальних недоліків в усному та письмовому мовленні та їх усунення); забезпечення емоційного благополуччя особистості через добровільність та свободу вибору ролі та міри участі у виконанні комунікативних завдань; співробітництва шляхом чергування індивідуальних і групових форм навчання у демократичній атмосфері із застосуванням діалогічних інтерактивних методів (педагогічна умова

щодо створення сприятливого комунікативного середовища при вивченні фахових дисциплін); наочності й реалістичності через висвітлення і аналіз реальних кейсів із практики роботи вчителя іноземної мови; прагматизму й цілеспрямованості через планування очікуваних результатів роботи з комунікативними завданнями, сформульованими у вигляді мовної компетентності та розвитку фаховості майбутніх учителів іноземної мови (педагогічні умови щодо організації самостійної пізнавальної діяльності студентів у сфері усного та писемного мовлення; стимулювання інтересу молоді до вдосконалення власного мовлення).

Таким чином, використання комунікативних завдань дозволяє інтегрувати зміст реалізації визначених педагогічних умов формування мовленнєвої компетентності майбутніх учителів іноземної мови.

Застосування у процесі навчальних і виробничих практик майбутніх учителів іноземних мов комунікативних ситуацій дозволяє досягнути таких цілей формування мовленнєвої компетентності студентів: здатність діагностувати, аналізувати та вирішувати фахові комунікативні ситуації з урахуванням умов їх виникнення й протікання; уміння обґрунтовувати власну точку зору, вести дискусію, активно слухати та будувати комунікації з іншими; вміння самостійно шукати додаткову інформацію та використовувати її для розв'язання навчальних, професійних, особистісних завдань; критичність мислення й толерантність як основа професійної міжкультурної комунікації майбутніх учителів іноземної мови; здатність до саморозвитку в змінних умовах інформаційно-комунікативного середовища.

4. Створення сприятливого комунікативного середовища при вивченні фахових дисциплін.

Загалом, уведення педагогічної умови щодо створення сприятливого комунікативного середовища при вивченні фахових дисциплін відповідає вимогам загальноєвропейських рекомендацій із вивчення іноземних мов щодо гуманізації та демократизації навчального процесу.

Сприятливе комунікативне середовище як умова ефективності формування мовленнєвої компетентності студентів є відображенням вікових особливостей юнацтва, які характеризуються прагненнями до самовираження через можливість відстоювати свою думку, цінності й переконання.

Відповідно, створення сприятливого комунікативного середовища при вивченні фахових дисциплін, на нашу думку, характеризується декількома напрямками педагогічної діяльності: 1) підбір іншомовного матеріалу актуального для студентів проблемного характеру; 2) стимулювання студентів до обміну думками, роздумами, ставленнями; 3) створення атмосфери демократичності, рівності, толерантності у педагогічному спілкуванні.

Тобто, в основі сприятливого комунікативного середовища лежить принцип демократичної взаємодії усіх суб'єктів навчання, що реалізується у діалогічних методах навчання: дискусіях, обговореннях,

круглих столах, дебатах, рольових іграх, імітаціях, імпровізаціях, Інтернет-спілкуванні (усне мовлення). Писемне мовлення, за такої умови, розвивається через підготовку студентів до занять – використання іншомовних Web-ресурсів, підручників, посібників для написання резюме, анотацій, текстів доповідей, анотування та реферування фахових статей іноземною мовою [17].

Використання зазначених методів навчання у процесі вивчення фахових дисциплін означає свідому побудову співробітництва й рівності мовленнєвих партнерів, відмову від стандартних шляхів вирішення комунікативних завдань, забезпечує інтенсивну мовленнєву практику студентів у відносно вільній творчій атмосфері [17].

На нашу думку, створення сприятливого комунікативного середовища у вивченні фахових дисциплін виходить за межі лише методичного підходу до організації занять, інтегруючи у собі сприятливий психологічний клімат навчання, інтерактивні методики та техніки навчання.

Сприятливий психологічний клімат при вивченні іноземних дисциплін характеризується позитивним ставленням усіх суб'єктів комунікації до себе та до інших; наявністю стану рівноваги, спокою та захищеності як базових потреб ефективної навчальної діяльності; відкритістю до взаємодії й усвідомленням цінності освітніх комунікацій.

Важливим елементом такої групової роботи є використання айс-брейкерів (технік створення доброзичливої атмосфери та подолання труднощів у спілкуванні). Як-от, вправи: «Комплімент» (учасники по черзі говорять іншим компліменти, намагаючись акцентувати позитивні якості мовленнєвих партнерів); «Вам повідомлення» (по колу передаються повідомлення «Я рада/ий тебе бачити», «У тебе гарна посмішка», тощо); «Подарунок» (учасники дарують партнерам щось нематеріальне: «Я дарую тобі сонце, щастя») і т.д. [20].

Таким чином, представлені нами педагогічні умови формування мовленнєвої компетентності майбутніх учителів іноземної мови у процесі вивчення фахових дисциплін є системними, науково і практично обґрунтованими. Нами охарактеризовано зміст та методичні передумови їх впровадження у процес фахової підготовки майбутніх учителів іноземної мови. Наступним етапом дослідження буде доцільним експериментальна перевірка їх впливу на результати формування мовленнєвої компетентності студентів.

Список використаної літератури

- 1. Андреев В. И.** Диалектика воспитания и самовоспитания творческой личности / В. И. Андреев. – Казань : Изд-во КГУ, 1988. – 238 с.
- 2. Бабінець С.** Моніторинг якості освіти: педагогічний аналіз / С. Бабінець // Освіта.ua. – 2008 [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://osvita.ua>
- 3. Беликов В. А.** Философия образования личности: деятельностный аспект : [монография] / В. А. Беликов. – М. : Владос, 2004. – 357 с.
- 4. Беспалько В. П.** Мониторинг качества обучения

средство управления образованием / В. П. Беспалько. – М. : Мир образования. – 1996. – №2. – С. 31–36. **5. Дахін А.** Моніторинг: концепція й застосування / А. Дахін // Освіта.ua. – 2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://osvita.ua> **6. Єрмакова С. С.** Сутність, зміст та функції моніторингу професійної підготовки майбутніх викладачів ВТНЗ / С. С. Єрмакова // Південноукраїнський правничий часопис. – 2001. – №1. – С. 288–292. **7. Зверева М. В.** О понятии «дидактические условия» / М. В. Зверева // Новые исследования в педагогических науках. – М. : Педагогика. – 1987. – №1. – С. 29–32. **8. Козырева Е. И.** Школа педагога-исследователя как условие развития педагогической культуры / Е. И. Козырева // Методология и методика естественных наук : [сб. науч. тр.]. – Вып. 4. – Омск : Изд-во ОмГПУ, 1999. – 24 с. **9. Концепція** викладання іноземних мов у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка – К., 2009. – 27 с. **10. Макуха И. А.** Педагогический мониторинг как фактор повышения качества успеваемости студентов учреждений среднего профессионального образования : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / И. А. Макуха. – Армавир, 2005. – 186 с. **11. Назарова О. Л.** Новые информационные технологии в управлении качеством образовательного процесса в колледже / О. Л. Назарова // Информатика и образование. – 2003. – №11. – С. 79–84. **12. Найн А. Я.** Инновации в образовании : [монография] / А. Я. Найн. – Челябинск : ИПР МО РФ, 1998. – 288 с. **13. Полонська Т. К.** Профільне навчання іноземної мови учнів старшої школи : метод. рек. / Т. К. Полонська. – К. : Педагогічна думка, 2014. – 80 с. **14. Рогова Г. В.** Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г. В. Рогова, Ф. М. Рабинович, Т. Е. Сахарова. – М. : Просвещение, 1991. – 287 с. **15. Сергеева Л. М.** Моніторинг фахового успіху випускників професійних навчальних закладів / Сергеева Л. М., Русанов Г. Г. ; За ред. Л. І. Даниленко, Л. М. Сергеевої. – К. : ТОВ «Етіс Плюс», 2008. – 96 с. **16. Сивцева А. С.** Определение содержания понятия «педагогические условия» методом контент-анализа / А. С. Сивцева // Вісник Житомирського державного університету. – 2014. – Вип. 4 (76). – С. 139–143. **17. Ситняківська С. М.** Технологія організації білінгвального навчання фахівців соціальної сфери фаховим дисциплінам у вищому навчальному закладі / С. М. Ситняківська // Вісник ЖДУ імені Івана Франка. – 2016. – Вип. 1 (83). – С. 138–145. **18. Столяренко О. Б.** Психологія особистості / О. Б. Столяренко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pidruchniki.com> **18. Формування** позитивної мотивації студентів засобами активних методів навчання // Мир знаній [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mirznanii.com> **19. Шпорталюк Н. С.** Створення сприятливого психологічного клімату на уроках англійської мови в початковій школі / Н. С. Шпорталюк [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://makovschool.at.ua>

Боса В. П. Зміст педагогічних умов формування мовленнєвої компетенстності майбутніх учителів іноземних мов у процесі вивчення фахових дисциплін

У статті охарактеризовано сутність і зміст системи педагогічних умов формування мовленнєвої компетенстності майбутніх учителів іноземних мов у процесі вивчення фахових дисциплін. Встановлено роль і методичні передумови упровадження у процес вивчення фахових дисциплін моніторингу індивідуальних недоліків мовлення, стимулювання інтересу молоді до вдосконалення мовлення, введення комунікативних завдань у систему практичної підготовки майбутніх учителів та створення сприятливого комунікативного середовища у навчанні.

Ключові слова: педагогічні умови, мовленнєва компетенстність, формування мовленнєвої компетенстності майбутніх учителів, процес вивчення фахових дисциплін, фахова підготовка.

Боса В. П. Содержание педагогических условий формирования речевой компетенстности будущих учителей иностранных языков в процессе изучения профессиональных дисциплин

В статье охарактеризованы сущность и содержание системы педагогических условий формирования речевой компетенстности будущих учителей иностранных языков в процессе изучения специальных дисциплин. Установлена роль и методические предпосылки внедрения в процесс изучения профессиональных дисциплин мониторинга индивидуальных недостатков речи, стимулирование интереса молодежи к усовершенствованию речи, введение коммуникативных задач в систему практической подготовки будущих учителей и создания благоприятной коммуникативной среды в обучении.

Ключевые слова: педагогические условия, речевая компетенстность, формирование речевой компетенстности будущих учителей, процесс изучения профессиональных дисциплин, профессиональная подготовка.

Bosa V. Content of Pedagogical Conditions of Formation of Linguistic Competence of Future Teachers of Foreign Languages in the Process in the Study of Proffetional Disciplines

The article describes the essence of the system of pedagogical conditions of formation of speech competence of future foreign language teachers in the process of studying of special disciplines. According to the relevance and elaboration of the problem in the scientific literature, the aim of the study is the search of pedagogical conditions of formation of speech competence of future foreign language teachers and their justification of essence and content. The role and methodological preconditions of implementation in the process of studying of special disciplines of monitoring of individual speech, encouraging young people's interest in speech improvement, introduction of communicative tasks in the system of practical training of future teachers and create a favorable communicative environment in learning. Thus, the

presented pedagogical conditions of formation of speech competence of future teachers of foreign language in the course of studying of special disciplines are systematic, scientifically and practically justified. We characterized the contents and methodological preconditions of their implementation in the process of professional preparation of future teachers of a foreign language. The next step will be feasible experimental test of their influence on the results of the formation of speech competence of students.

Key words: pedagogical conditions, speech competence, formation of speech competence of future teachers, process of studying of professional disciplines, professional training.

Стаття надійшла до редакції 12.09.2017 р.

Прийнято до друку 24.11.2017 р.

Рецензент – д.п.н., проф. Харченко Т. Г.

УДК 378.01

І. Є. Галушак

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ

Наразі українська вища освіта перебуває на новому етапі реформування, суть якого полягає у модернізації всієї системи підготовки фахівців. Приєднання України до Болонського процесу потребують переходу вищої школи на нову концепцію підготовки майбутніх педагогів – кваліфікованих фахівців, які володіють своєю професією, здатні ефективно і творчо працювати на рівні світових та європейських стандартів у мінливих умовах ринку, готові до постійного професійного розвитку, соціальної і професійної мобільності. Розв'язання цього завдання забезпечується реалізацією компетентісного підходу у вищій професійній освіті.

Компетентісний підхід у сучасній парадигмі освіти розглядається як один із напрямів модернізації освіти, оскільки він дозволяє ліквідувати дистанцію між когнітивним, діяльнісним, і особистісним рівнями розвитку особистості.

Компетентісний підхід до професійної підготовки майбутніх фахівців підсилює практичну орієнтованість освіти, її предметно-професійний аспект, підкреслює роль досвіду, висуває на перший план не лише інформованість, а й уміння вирішувати життєві та професійні проблеми, акцентує увагу на результатах освіти. За такого підходу як результат розглядається здатність людини діяти в різних проблемних ситуаціях. Компетентісний підхід – це підхід, за якого результати освіти визначаються значущими за межами освітньої системи [4, с. 48–49].